

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

Ieromonah Benedict Aghioritul

**PARASTASELE
ȘI
FOLOSUL LOR**

*Traducere din limba greacă
de Ieroschim. Ștefan Nuțescu*
SCHITUL LACU – SFÂNTUL MUNTE ATHOS

Editura «EVANGHELISMOS»
București, 2002

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BENEDICT AGHIORITUL, ieromonah

Parastasele și folosul lor / ierom. Benedict Aghioritul ;
trad. și ed.: ierom. Ștefan Nuțescu. - București :
Evanghelismos, 2006
ISBN 973-7812-14-X

I. Nuțescu, Ștefan (trad. ; ed.)

28

© Editura «Evanghelismos»

București

Tel: 331 10 22

CUPRINS

Despre parastase în general.....	5
Mărturii despre sfintele parastase.....	8
A. Din Sfânta Scriptură.....	8
1. Din Vechiul Testament.....	8
2. Din Noul Testament.....	10
B. Din Sfânta Tradiție.....	10
1. Sfinții Părinți ai Bisericii.....	10
2. Sfintele Liturghii.....	13
3. Dipticele Bisericii.....	15
4. Mărturisirile lui Mitrofan Kritopulos, lui Petru Movilă și a lui Dositei, patriarhul Ierusalimului... ..	17
5. Viețile Sfinților.....	21
Vremea săvârșirii parastaselor.....	24
Materiile necesare pentru săvârșirea parastasului... ..	29
În loc de parastas.....	31
Parastasele aduc folos sau nu?.....	33
Cum folosesc?.....	36
Pe cine folosesc și pe cine nu.....	37
Cazul celor ce au păcătuit greu.....	40
Foloase pentru cei vii.....	45
Bibliografie.....	48

Mărturii despre sfintele parastase

A. Din Sfânta Scriptură

1. Din Vechiul Testament

Prima referire la parastase o avem în cap. 9 din Cartea lui Neemia (a doua a lui Ezdra), unde israelitenii L-au rugat pe Dumnezeu să ierte păcatele părinților lor mai dinainte adormiți. "În ziua de 24 a acestei luni s-au adunat toți fiii lui Israel, îmbrăcați cu sac și cu capetele presărate cu cenușă ca să postească. Și osebindu-se cei ce erau din neamul lui Israel de toți cei de alt neam, **au venit de și-au mărturisit păcatele lor și fărădelegile părinților lor.** Și după ce s-au așezat la locurile lor, li s-a citit din cartea legii Domnului Dumnezeului lor un sfert de zi, iar alt sfert de zi și-au mărturisit păcatele lor și s-au închinat Domnului Dumnezeului lor" (1-3).

În Cartea a doua a Macabeilor (12, 36-46) se istorisește următoarea întâmplare. Într-o

luptă a lui Iuda cu Gorgias a ieșit biruitor Iuda, deși a avut destui morți. După luptă "a doua zi au venit cei ce erau cu Iuda, precum a fost rânduit ca să ridice trupurile celor omorâți și să le așeze cu rudeniile în părinteștile morminte. Și a aflat sub hainele fiecăruia dintre cei morți lucruri închinat idolilor Iamniei, de la care îi oprea legea pe iudei și tuturor vădit lucru a fost că pentru această pricină au căzut aceștia... Iar viteazul Iuda a îndemnat mulțimea să se păzească fără de păcat și, strângând bani după numărul bărbaților care erau cu el, două mii de drahme de argint a trimis în Ierusalim, să se aducă jertfă pentru păcat. Foarte bun și cuvios lucru pentru socotința învierii morților! Că de n-ar fi avut nădejde că vor învia cei care mai înainte au căzut, deșert și de răs lucru ar fi a se ruga pentru cei morți... **Drept aceea, sfânt și cucernic gând a fost, că a adus jertfă de curăție pentru cei morți, ca să se slobozească de păcat.**"

2. Din Noul Testament

În Noul Testament, Sfântul Apostol Pavel, în Epistola a II-a către Timotei vorbește despre Onisim care deja murise: "Să-i dea Domnul ca, în ziua aceea, el să afle milă de la Domnul" (I, 18).

Așadar, în Sfânta Scriptură există locuri în care se vorbește limpede despre rugăciunea pentru cei morți, de aceea și parastasele se săvârșesc încă din primele veacuri în Biserica noastră.

Și aceasta deoarece, așa cum scrie Sfântul Apostol Pavel, vii și morți suntem "trupul lui Hristos și mădulare în parte" (I Corinteni 12, 27).

B. Mărturii din Sfânta Tradiție

1. Sfinții Părinți ai Bisericii

Mărturiile pe care le avem din Sfânta Tradiție a Bisericii noastre sunt mai bogate.

1. "Învățătura celor doisprezece Apostoli", una dintre cele mai vechi cărți ale Bisericii noastre, poruncește să se săvârșească parastase pentru cei morți la trei zile, la nouă, la patruzeci și la un an.

2. Tertulian († 240-250 d. Hr.) unul dintre cei mai vechi scriitori bisericești, pomenește mereu despre Liturghiile ce s-au săvârșit pentru cei morți și mai ales în cartea sa "Despre coroană".

3. Sfântul Mucenic Ciprian († 258 d. Hr.), într-una din epistolele sale, ne face cunoscut că datoria principală a vechilor creștini era să aducă jertfe și rugăciuni pentru cei adormiți.

4. Istoricul bisericesc Eusebiu, descriind înmormântarea măreață a Sfântului Constantin cel Mare în Biserica Sfinților Apostoli, spune că trupul fericitului său suflet "s-a contopit cu poporul lui Dumnezeu, învrednicindu-se de dumnezeiești slujbe și liturghii".

5. Sfântul Ambrozie, episcopul Mediolanului (330-337) săvârșea în fiecare zi Sfânta

Liturghie pentru Valentinian, Teodosie și Sotiro.

6. Fericitul Augustin (354-430) după ce a săvârșit înmormântarea maicii sale, spune că, deși trupul ei se afla în mormânt, el săvârșea "după obicei jertfa pentru mântuirea sufletului ei". Deoarece, precum el însuși spune mai jos, mama lui nu considera nimic altceva mai important decât a i se pomeni numele la Sfânta Liturghie. De asemenea el a scris o întreagă carte despre cei adormiți cu titlul "De cura pro mortuis".

7. Sfântul Chiril al Ierusalimului, în "Catehezele" sale spune că, după sfințirea Cinstitelor Daruri "pomenim și pe cei morți, mai întâi pe patriarhi, apostoli, prooroci, mucenici, ca pentru rugăciunile și mijlocirile lor, să primească Dumnezeu rugile noastre".

8. Sfântul Ioan Damaschin a alcătuit o lucrare completă cu titlul "Despre cei adormiți în credință".

9. Sfântul Ioan Gură de Aur, referitor la aceasta, spune: "Nu s-au legiferat acestea la

întâmplare de către dumnezeieștii Apostoli, adică faptul de a ne aduce aminte în timpul Înfricoșătoarelor Taine de cei care au plecat din această viață, căci aceia au cunoscut că mult câștig și mare folos sufletesc se dobândește din aceasta" (Omilia 4 la Epistola către Filipeni).

10. Sfântul Noul Mucenic Iacov, în 1520, atunci când era dus la mucenicie, a poruncit ucenicilor lui să-i facă parastasele după rânduiala Bisericii.

11. Sfântul Nectarie din Eghina, cel de curând proslăvit, a întocmit o lucrare cu titlul: "Despre nemurirea sufletului și despre sfințele parastase", în care prin nenumărate texte patristice și întâmplări din viețile sfinților Bisericii noastre dovedește folosul pe care îl aduc parastasele.

2. Mărturii din Sfintele Liturghii

În toate Sfintele Liturghii se află rugăciuni pentru cei adormiți.